

Як з Бережан до кадри...

Роман Купчинський

Стрілецька пісня

Як з Бережан до кадри
Січовики манджали,
То краялось серденько
Із горя та печалі.

То краялось серденько
Хорунжого Осипа,
Коли з очей зникала
Та Золотая Липа.

То краялось серденько,
Не тихло й на хвилину,
Бо в Бережанах кидав
Коханую дівчину.

"Прощай, моя Олюсю,
Дівчино чорнобрива,
Нас нині розлучає
Та доля нещаслива.

Чи прийде час веселий,
Чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю,
Що ти моя єдина.

Прощай, моя дівчино,
Не забувай за мене,
Як я з війни вернуся —
За жінку візьму тебе."*

Дівчина як зачула
Такі слова закляття —
Схилила головоньку
Милому ув обняття.

Як із Лісник до кадри
Січовики манджали,
То краялось серденько
Із горя та печалі.

Кервавилось серденько
В хорунжого Осипа,
Коли з очей зникала
Та Золотая Липа.

Кервавилось серденько,
Не тихло й на хвилину,
Бо в Лісниках він кидав
Коханую дівчину.

"Прощай, моя Стефуню,
Мій сонячний проміню,
Моя ти осолода
В воєнному терпінню.

Чи прийде час веселий,
Чи прийде зла година,
Я все тебе згадаю,
Що ти моя єдина.

Прощай, моя дівчино,
Не забувай за мене,
Як я з війни вернуся —
За жінку візьму тебе."*

Дівчина як почула
Такі слова любові,
То поцілуй зложила
В устонька коралові.**

Як стрільчики Січові
До кадри доїжджали,
То спомини їх серця
У грудях розривали.

Згадав і наш хорунжий

Зайняту вже Надвірну,
А в ній і одиноку
Свою дівчину вірну.

**Варіант:

Як дівчина почула
Такі слова любові,
То в поцілуй зложила
Устонька малинові.

1916.